

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Β' Περίοδ. Β' 'Αρ. 171-53

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικού έτηρία δραχ. 12 έξάμην 6
Έξωτερικού » φρ. χρ. 20

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Λέξα άρ. 24
(Έναντι Στάς Σμοροών)

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 23 Δεκεμβρίου 1907

Τό ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 25

Άγγελίαί και διαφήμίσει με εικό-
νας και μη κατ' άποκοπίν.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Ο ΑΠΑΡΧΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (ΕΞ ΑΓΡΙΝΙΟΥ)

ΕΠΙ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΘΥΣΙΑΖΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΛΟΜΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ !

ΖΗΤΩ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ !

ΚΑΤΑΡΑ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΝΩΝ !

Ήσαν αι τελευταίαι λέξεισ τὰς ὁποίας ὁ ἀληθῶσ λεοντόκαρδοσ Νικόλαοσ Παναγιώτοσ ἐθροντοθῶντοσεν ἀπειθυνόμενοσ ἀπὸ τοῦ ἔθνοσ τῆσ ἀγχόνησ πρὸσ τὸν Τουρκικὸν ὄχλοσ καὶ τὰσ Τουρκικὰσ ἀρχὰσ ὀλίγασ στιγμὰσ πρὶν ἢ ὁ ἴδιοσ περιβάλλῃ τὸν λαϊμόν τοῦ με τὸν ἀπαίσιον βρόχοσ.

Εἰκὼν γραφεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει ἀσθεντικῶν πληροφοριῶν καὶ ἀφηγήσεων αὐτοπτῶν μαρτύρων ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου καλλιτέχνοσ καὶ φίλοσ συνεργάτοῦ τῆσ « Ἀληθείασ » κ. Κων. Α. Λέκκα, πρὸσ τὸν ὁποῖον ἡ « Ἀλήθεια » καὶ δημοσίᾳ ἀπειθῆνει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆσ καὶ τὰ συγγραφεῖά τῆσ διὰ τὴν τόσον ζωντανὴν καὶ πιστὴν ἀναπαράστασιν τοῦ φοικτοῦ δράματοσ τῶν Σερρών.
(Ἰδὲ 4ην Σελίδα)

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Ο Έθνομίστης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Έκ νεώτατης φωτογραφίας)

Πένθος μέγα, πένθος άρτατον, ώσει ήρ Μεγάλη Παρασκευή εκάλεσε τας Σέρας ήν ήμέραν τής 2ης Δεκεμβρίου. Άπό άρχόναι είχαν στηθή διά δύο παλιόκρια. Διά δύο ήρωας. Διά δύο έθνομίστες. Διά τούς 2 γενναίους αντάρτους του άμνήστου Μητρούση, με τόν όποιον από του κοινωδυστάσιον τής Επαρχιωτικής κατά Ίούλιον εις τά Κορινθία των Σερρών είχαν αποδεκταίαι τόν Τουρκικόν στρατόν. Ο Βάγιος Αθανασίου, Μακεδόν. Και ό έξ Άγρανίου Έλλην ήπήκοος Νικόλαος Παναγιώτου έτών 24. Η πόλις ήλι διετέλε εν σωπηλή επαναστάσει. Τα καταστάματα όλα μηδ άυτών των φαρμακείων έξαιρωμένον κατάλιεστα. Όλοι έσπευδον τεθλιμένοι εις τόν τόπον τής άγώνης, αλλά πολιούργου Τουρκικός στρατός μετά ίσχυρού διακορύφειν και άπώθει τούς άνδρας. Και μόνον τά πλήθη των άδουμένων γυ-

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ή ΚΟΜΠΟΥΡΑ Η Μητέρα του άλαχοποθέντος

ναϊκων δέν ήδνηθήσαν να εκδιώξωσαν εκ του τόπου του μαρτυρίου. Αί άγόναι έστηθήσαν παρά την εκκλησίαν εκ του κοινωδυστάσιον τής όποιος 6 Μητρούσης με τόν Παναγιώτου και τούς λοιπούς 3 αντάρτους τον είχαν αιματοκυλίσει τόν Τουρκικόν στρατόν. Έλληρ ιερές συνώδους τόν Παναγιώτου εις τόν τόπον τής δόξης και τόν μετέλαβε τών άγρώντων μυστηρίων. Υπερήφανος τότε, γεμάτος ίεβεντιών και χάριον, άρμόμιτος ώς και κατά την μάχην μειδιών πρός τόν θάνατον άνέβη τά άπαισια σε εν τούτοις και ή κεφαλή του έβλεπε τόν κρεμύμενον βρόχον. Περιφρονητικός ήτένεσε τούς δημίους του και ξεφρόνησε επί 10 λεπτά περίσιν τής ώρας λόγους έθνικής άγρη; και άγανακτήσεως κατά των τυραν-

Οί άδελφοί του Παναγιώτου Κωνσταντίνος και Βασίλειος κωπηγεύεται εν Άγρανίω

Ο οικίοςκος του Παναγιώτου εν Άγρανίω όπου θά στηθή ή προτομή του έθνομίστρου. Είς την θύραν φαίνεται ή γραία μητέρα του

Φωτογραφία ληφθέντα ειδικώς διά την Αθήναιαν

νον, λόγους οι όποιοι έκαλον την στιγμήν εκείνην τούς έπισήμους δημίους του, λόγους έθνικής έλλάδος και χαράς και εκδικήσεως. Και ό ώραιος και ήρωϊκός νεανίας μόνος τον έβαλε την θηλειάν εις τόν λαμόν και τελευταίον απενύθνος χωρετιστών πρός τούς κλειόντας δημογείς άπόθισε τά υπό τούς πόδας του σε εν τούτοις. Και ό μαρτυρικός θάνατος επήλθε ταχέως και οι όφθαλμοί του Παναγιώτου άφού ξεκόντισαν άστρατάς, τών όποιων θά μείνη ή λάμψη, έκλεισαν. Το περί τόν λαμόν τον σχολιόν είχε μεταβληθή εις φωτοστέφανον δόξης και έθνικής εθνομιστικής. Και ή δεξιά του Γρηγορίου του Ε΄ ηλόγει εκείνην την στιγμήν ένα όκνη μάρινα τής Πίστωσης και τής Πατρίδος....

Τιμή εις όλον το Έθνος. Τιμή εις την ιδιαίτερον τον Πατρίδα, το Άγρανίον.

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΤΑΘΗΡΙΟΝ

Αναβαίνετε, αναβαίνετε, αναβαίνετε. Όλοϊν αναβαίνετε και ακόμη αναβαίνετε! Και ακόμη να φθάσθε! Ακόμη να πατήσθε! Αναβαίνετε οεις. Άλλ' άλλοι καταβαίνου. Ενώ άλλοι άπ' άπίσω ή μάλλον κάτωθεν σας, σά; σπαρώνου, σά; ούθου, σά; βιάζου να αναβήτε. Άνδρες, γυναίκες, παιδιά, γέροντες με τρέμοντα γόνατα, πορμάνις με βυζαντινάκια. Γυναίκες με ποικιλείς, με φροδ-φροδ έσθητες και γυναίκες του λαού. Άνθρωποι κομμενόμενοι. Και άνθρωποι του λαού με φθηνά αλλά καθαρά ρούχα. Όλοι αυτοί χαρομένοι, διαγκωνίζόμενοι, άναρχοίμενοι εις την άπεισίαν την επερούνησον και την στερεάν κλίμακα του «Μωραϊτου» την κρεμασίην εις τά άταίελα πλέοντά του άθανάτου επερωκεανίου μας. Όλοι ν' αναβού. Να ίδου, να χαμαρώσου, να ψηλαφήσου. Να χαιδέουσιν τόν Έλληνικόν κολοσσόν. Το τωσασεμένον Έλληνικόν μεγαθήριον. Ν' άνείθου εις τά ύψη τής γεφύρας του, από τών όποιων το πάρορα του λιμένος και τής πόλεως του Πειραιώς άπλόναται γραφικώτατον, να χαθού εις τ' άχανή του διαμερίσματα, να περιπλανηθού εις τας άπεράτους αϊθούσας του, να καταβού μέχρι τών πυρίνων σπλιγγου τον όπιδεν ή όη δύναμις ξερεύνεται. Να αισθανθού όλoi έθνικήν επεργάσειαν και τόν έθνικόν των έγούσιμον να άφήσου τον άνωθ ή μέχρι του άκρου του μεγάλου καταρτιού όπου κωμαίτζει ή Κωνσταντικός. Όυ το σκάφος τό μέγα, τέ κομψόν, τό τόν άκείνον δαμάσαν, επί του όποιον πατούδ δέν εινε ένον, αλλά Έλληνικόν!

Έλληνες έλεύθεροι και Έλληνες δουλοι και Έλληνες Αίγύπτιοι σχεδόν με δάκρυα εις τούς όφθαλμούς από έθνικήν χαράν περιεργάζονται και περιεργάζονται το σκάφος, η-

ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ Ο Σιμποπολοφός βουλευτής Πατρών

αμονούτες πώς παρήχεται ή ώρα υπό την άδηραν και τας περιποιήσεις του εγγενεστάτου προσοικού του Έπερωκεανίου.

Κάτω εις την άπέραντον την πολιτευστάτην, την σπύλονσαν, την μαρμαίρουσαν αϊθούσαν τής Α΄. θέσεως οναντώμεν τόν γραμματά του κ. Δημ. Μωραϊτου κ. Αλ. Τατάκη εις την καιωσίονην να μίς ονοδεύση εις μίαν σύντομον οντιμοκιάτην ως εκ τής ώρας επισκόπησον του σκάφους, διότι ή λεπτομερής έπίσκεψις αύτου χρειάζεται δλόκληρον ήμέραν.

Η μεγάλη αϊθούσα τής Α΄. θέσεως, εις την όποιαν δύνανται να ομφάγουσιν άνω των 200 άτομων πολλούς κατά τά μέγρη τουδε τρία ταξείδια του «Μωραϊτου» μεταβλήθη εις αϊθούσαν χορού. Είς τό μέσον τής μίς πλέοντός πάσης και κλειδοκίμβυλον. Άλλ' ό κ. Τατάκης μίς έλεγεν ότι και καθάρας, και μαυολίνα και έλληνικά γνήσια δργανα έσκόπησον τας μελωδίας των εν μέσω του θορύβου των κωμάτων του Ωκεανού και πολλούς οι έλληνικοί χοροί έσύρθησαν υπό τας επεφημίας και την χοράν των μεταστασιών.

Τι δε εμάρα και άνεις διακρίνει τούς λάμποντας κοσμήτων των έπιβατών τής Α΄. θέσεως, όλα κοσμωμυρίζου. Όλα θέλγου. Αναστειν κανεις έλευθέρος. Δέν αισθάνεται την πληθύν του σινοού χώρου διότι δέν υπάρχει σινοός χώρος. Υπάρχει εθροια και άναπνοή αληθινού θαλάμου μεγάρου. Άλλ' ήδη κατεχόμεθα άφού διήλθομεν δι' επιμήκρον λαμτοκοπίντων διαδρόμων. Άλλ' όχι και πολύ. Ίδου τ' άχανή εποστρώματα επί τών όποιων μαθηματικώς ταξινόμεναι αι 1500 οιδραϊ κλίνας των έπιβατών Γ΄. θέσεως. Και ιδώ οδδεμία στενοχωρία. Άλλ' άνεις, άλλ' άερισμός άνα κομψιατικός. Κυβισμός 124 τετραγ. ποδών δε' εκάστην. Άλλά δέν βλέπομεν ούτε στερώματα ούτε συνθόνα ούτε καλύμματα. — Μόλις έφθασε τό άτιμόπλιον, όλα

έδδθησαν έξω να πλυθού - μίς ειπεν ό κ. Τατάκης—να εινε έτοιμα δι' ό «Μωραϊτης» επιστορέην από την Σμόρην.

— Ξερετε μίς λέγει, εις την επιστορέην ό «Μωραϊτης» είχε 1200 Ίταλους μετανάστας, οι όποιοι όλoi άπεβιάθησαν εις την Νεάπολιν. Δέν μίς άφισαν ποτιλία για μισοτίλια σαμπάνια και άλλα ποτά.

Και εκεί ποδ διευθυνόμεθα προς την πρόμνην.

— Να και ό άλλος φούρος διά τό ψωμί. Υπήρχεν ένας αλλά δέν έφθασε και εις την Νεαν Υόρκην όταν έμεινε τό άτιμόπλιον κατεσκευάσθη και αύτός ποδ βλέπετε ό δεύτερος.

Την στιγμήν εκείνην ό άρτοποιός έφουρμίζε τά φρεσκοζυμωμένα ψωμά του.

Πρός την πρόμνην εινε, τ' έτερον των νοσοκομείων του πλοίου. Υπάρχει και άλλο διά τά μεθοδικά νοσήματα.

Άλλ' ίδου και οι άποθήκαι των τροφών του πλοίου. Ολόκληρον διαμέρισμα προς την πρόμνην. Αισρώς άνοικτόν. Διαρκώς άνασπετομένον προς όλους τούς άέρας του Ωκεανού. Σάς πέρνει γλυκολόγινουσα ή κρεοδιό των μίλων και λοιπών άπαρωκίων. Έκεί και τά βούτυρα και τά τυριά και πών έδωδόμεν. Μακαρόνια, ρύζια, κλ. Ός προς τό κρέας, παστά εκεί δέν έχει. Εινε διαζωντα. Πέραν προς την πρόραν του πλοίου εις ιδιαίτερον διαμέρισμα οτανλίζονται βόδια και πρόβατα όσα άκοκιν δι' ένα ταξείδι 14 ήμερών διά 1500 και πλέον πρόσωπα. Χρειάζεται δε ό «Μωραϊτης» δι' εν ταξείδι περί τά 50 βόδια και 180 πρόβατα, Έλληνικά όταν λάη. Αμερικανικά όταν γυρλή. Έκατοντάδες δε όκάδας ρυζίου, μακαρονίων, όσπριών, ελαίων, τυρού κ.

Η μαγειρεία του πλοίου έννοείται γνήσιος έλληνική. Δέν εινε δε αύτό τό μικρότερον ποδ δύνανται να ένθουαίση τούς Έλληνας έπιβάτας, οι όποιοι ταξιδεύου με Έλληνικόν επερωκεανίου, οιαζονται με την Έλληνικήν σημαίαν, τρώνε Έλληνικά φαγητά. Δισκοδέζου με Έλληνικά όργανα και με Έλληνικούς χορούς. Γιόμα δε και βράδυ κρέας μαγειρετό με ρυζή ή μακαρόνια και σουπα και τυρι και λάχανα και όις τής έβδομιάδος όσπρια και ελαία. Τι άλλο καλλίτερο μενού ή ως θά έλεγεν ό Σύλλογος «Αθήνα Ύγιεια» όνολούμεν; Απέρανα δε τά έσπιατόρια των έπιβατών τής Γ΄. θέσεως, καθαρά, άνετα, εθρύχωρα, περιλαμβάοντα έκαστον άνω των 300 δαιτυμόνων. Με την επηρεσίαν δε του σκάφους εγγενεστάτην, προσρησταίην, έποχρηστικωτάτην από του Α΄. πλοιάρχου μέχρι του τελευταίου ναυτοπάιδος.

Ο Ρουζβελτ ως ναυτικός (Από Άγγλικόν περιοδικόν)

Μοκρά ακόμη περιπλάνησις και ίδου ήμεις έπάνω εις τόν κρατήρα του ήρωαίσιου! Ανοθεν ακριβός του διαμερίσματος των μηχανών! Πατώμεν επί του κωλιδοτού δοπέδου και βλέπομεν κάτω. Βάθος 10—15 μέτρον. Ός σκαί, ως φάσματα μάλλον περιδινούνται κάτω μηχανικοί θερμοσται, εν μέσθ ζεσθής άμισοφαιέρας. Οι πλώριοι όγκοι των δύο μηχανών με τ' αναρτήματα έξαρτήματά των άναπαύονται κατόν του πολυήμερου ταξιδίου. Και υπό τό δάπεδον των μηχανών οι φούροι οι καταβροχθίζοντες τών άνθρακα και δημογυρνόντες την κολοσσάαν κωπητήριον δύναμιν. 1500 δε τόνοι χρειάζονται διά κάθε ταξείδιον. Τι κοιλιά φιλορέα άγόρωστος!

Τελιώνου την άληθώς πετώντι καλάμω περιγραφήν μας όπως και ταξεί τ' ή βήματι έγινε και ή έπίσκεψις μας, ή τόσον όμως έλκυστική, με την ένδιαφέρουσαν πληροφορίαν ους τής ήμερας τής εις Νεαν Υόρκην παραμονής του Έλληνικού επερωκεανίου μοναδική πανήγυρις εκεί τελείται.